С Т А Н О В И Щ Е

от проф. дюн Георги Иванов Митов, Софийски университет „Св. Климент Охридски“, Юридически факултет, катедра „Наказателноправни науки“

за дисертационния труд на Иво Юриев Хинов, задочен докторант в секция „Наказателноправни науки“ в Института за държавата и правото при Българската академия на науките

на тема „Задочното производство в наказателния процес“

за присъждане на научната степен „Доктор“

в област на висшето образование: 3. Социални, стопански и правни науки
професионално направление: 3.6. Право
научна специалност: Наказателен процес

Уважаеми членове на научното жури,

Със заповед № РД-09-27 от 05.03.2025 г. на Директора на Института за държавата и правото при Българската академия на науките съм назначен за член на научното жури. На първото му заседание ми е възложено да изготвя становище за дисертационния труд.

I. ПРЕДСТАВЯНЕ НА КАНДИДАТА И ДАННИ ЗА ДОКТОРАНТУРАТА

1. Иво Юриев Хинов завършва през 1999 г. Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ и получава образователно-квалификационната степен „магистър“ по право.

От май 2001 г. до декември 2003 г. е младши съдия в Софийски градски съд, а след това, до май 2012 г., е съдия в Софийски районен съд. От май 2012 г. до юни 2014 г. е съдия в Софийски градски съд. От юни 2014 г. е съдия в Специализирания наказателна съд до закриването му през юли 2022 г. Оттогава и понастоящем е съдия в Софийски градски съд.

2. Със заповед № РД-09-24 от 29.01.2021 г. на Директора на Института за държавата и правото при Българската академия на науките е зачислен за докторант, задочна форма на обучение. Със Заповед № РД-09-14 от 29.01.2025 г. на Директора на Директора на Института за държавата и правото при Българската академия на науките е отчислен с право на защита.

Дисертационният труд е обсъден и насочен за публична защита в секция „Наказателноправни науки“ на 28.10.2024 г.

От приложените материали може да се направи извод, че са спазени всички изисквания относно хода на процедурата и оформянето на дисертационния труд и няма допуснати нарушения.

Авторефератът е написан съгласно изискванията и коректно представя работата на дисертанта.

3. Иво Хинов има четири публикации по темата на дисертацията, съгласно представената справка:

Правото на възобновяване на задочно производство, проведено след укриване на подсъдимия – режимът по чл. 423 НПК и по чл. 8-9 от Директива 2016/343. – В: Сборник с Доклади от XI-та национална конференция на докторантите, постдокторантите и младите учени в областта на правните науки. С.: ИДП при БАН, 2023, с. 568-579;

Задочното производство по наказателни дела пред националния съд и задочността в производството по преюдициално запитване пред Съда на ЕС. – В: Сборник с Доклади 30 години ЮФ на УНСС – приемник на вековна традиция в развитието на правната наука и практика. С.: УНСС, 2022, с. 706-715;

Отношенията между ЕСПЧ и Съда на ЕС и националните наказателни съдилища в светлината на концепцията за правата на човека. – Юридическото списание на НБУ, 2002, № 2, с. 64-74 и

Условията по чл.6 ал.3 б. „d“ ЕКПЧ и задочността в наказателния процес. – Правна мисъл, 2022, № 2, с. 78-93.

II. ХАРАКТЕРИСТИКА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД, НАУЧНИ И НАУЧНО-ПРИЛОЖНИ ПРИНОСИ

1. Избраната тема на дисертацията е актуална поради липсата на цялостно изследване на задочното производство и липсата на ясна и последователна позиция на законодателя по този институт. Малкото фрагментарни научни изследвания досега по тази проблематика придават на труда новост и комплексност. Това е самостоятелен принос и ще допринесе за попълване на тази празнота в правната ни литература. Направените изводи и предложения ще подпомогнат и за разрешаването на някои сложни практически проблеми, свързани със спорове и неясноти в правоприлагането. Това придава на изследването и практическа значимост.

2. Представеният труд е с обем от 371 страници. Библиографската справка съдържа 121 публикации на кирилица и 33 публикации на латиница. Бележките под линия са 390.

3. Дисертацията е структурирана в увод, три глави и заключение. Изложението е класическо – във всяка глава са обособени точки, които са разделени на подточки. В съдържателно отношение трудът е правилно и логично подреден, като отделните части са съразмерни и разгледаните въпроси са последователно изложени.

а) В увода авторът аргументира актуалността на темата и степента на разработеност в българската наказателнопроцесуална теория.

Посочен е предметът, обектът, целта, задачите и методите на научното изследване, както и терминологично изясняване на различните използвани понятия при задочността.

б) В първа глава е теоретична и в нея са разгледани различните форми на съпричастност на обвиняемия към действията в производството – участие, присъствие и отсъствие, като основни положения в разглежданата материя. Тази част е особено важна и основополагаща за цялостното изясняване на проблемите със задочността. Правилно авторът охарактеризира участието като право, а присъствието като задължение и възможното преплитане между двете, което допълнително се усложнява от правомощията на ръководно-решаващия орган да ги осигури. Полезен за читателя е направения анализ на съотношението между правото на участие и задължението за присъствие в преюдициалното запитване по дело C-420/2020 на СЕС.

Като приносен момент може да се посочи разделението на информативни и технически права като предпоставка за упражняването на правото на участие, както и разглеждането на участието на обвиняемия в производството като негово субективно право. Полезно е изясняването на видовете участие (поради естеството на процесуалното действие, по силата на

закона и по разпореждане на решаващия орган), както и класифицирането на участието с оглед на други критерии.

Специфичен ракурс на отсъствието на обвиняемия дава обособяването от автора на две проявни форми – липса и дистанциране, както и разделянето на вътрешна и външна задочност.

в) Втората глава е посветена процесуалните действия и процесуалните актове.

Приносен момент е разглеждането на правния интерес като критерий за определяне на кои от всички процесуални действия на решаващия орган биха могли да бъдат определени като задочни. Полезно е и направеното деление на интереса на пряк и скрит.

Може да бъде подкрепено и направеното обобщение от дисертанта за възможните хипотези на задочността: при преките следствени действия в съдебна и досъдебна фаза; при информативните процесуални действия, ако са насочени към обвиняемия; при косвените решаващи и служебни действия в съдебната фаза; при едно косвено решаващо процесуално действие в досъдебната (предявяване на разследването).

Полезно за теорията е разглеждането на отделните процесуални актове и връзката им със задочността.

Като приносен момент може да се посочи раздела, посветен на санирането. Ценно е разглеждането на различните видове санирание и ограничаването му от повторността. Дисертантът прави успешен опит за теоретична обосновка на санирането. Уместна е търсена връзката с решенията на ЕСПЧ и СЕС.

г) В третата глава са разгледани базисните условия (предпоставките) за задочността.

Дисертантът прави интересен поглед върху връзка между отсъствието и разкриването на обективната истина, като обсъжда различните възможности относно обхвата на съдържанието на тези две понятия.

През призмата на съдебната практика детайлно са анализирани отделните хипотези на чл. 269, ал. 3 НПК, като авторът дава насоки за разрешаване на някои практически проблеми при тяхното правоприлагане и прави предложения за усъвършенстването на текста.

д) В заключението дисертантът прави уговорката, че това изследване е само теоретична основа на проблема със задочността и е необходимо всеобхватен анализ на множеството решения на ЕСПЧ и правото на ЕС, за което обемът на дисертацията не позволява, но дава насоки за евентуално бъдещо изследване на този институт.

4. В допълнение на казаните по-напред приносни моменти може да се посочи още, че това изследване, посветено на задочното производство в наказателния процес, е успешен опит да се „запълни“ теоретичната празнота в тази насока и да се дадат удачни предложения за разрешаване на някои сложни практически проблеми. Дисертантът търси теоретично изясняване на същността на института на задочността и съвместяването на българското законодателство със специфичния поглед на ЕКПЧ и правото на Европейския съюз (Директива 2016/343 и решенията на СЕС).

Споделям посочените от докторанта приноси в автореферата.

Дисертационният труд показва по убедителен начин задълбочено познаване от Иво Хинов на българската и чужда теория и съдебна практика. Придобитият практически опит като съдия му е позволил точно да открои основните практически проблеми по разглежданата материя и противоречията в правоприлагането, като в изследването е направен опит за даване на решение на някои от тях. Това прави дисертацията полезна и за практикуващите юристи, поради което препоръчвам и нейното издаване като монография.

Работата е четивна, правилно структурирана и това я прави лесна за ползване. Поддържаните становища са обосновани и изразяват авторовата позиция. Полемиката е коректна и научно издържана, като дисертантът убедително защитава застъпените становища и аргументирано, с необходимия академизъм критикува определени тези в научната литература. Коректно са цитирани библиографските източници – изчерпателно са посочени публикациите на други автори по темата на дисертацията и реално са използвани цитираните публикации за аргументиране на изложените тези и становища.

III. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Въз основа на изложеното считам, че представеният дисертационен труд на тема „Задочното производство в наказателния процес“ отговаря на всички изисквания, посочени в чл. 6, ал. 3 на Закона за развитие на академичния състав в Република България, поради което на основание чл. 10, ал. 1 от същия закон давам положително заключение и убедено предлагам на почитаемото научно жури да вземе решение за присъждането на Иво Юриев Хинов на образователната и научна степен „доктор“.

София
03.04.2025 г.

Изготвил становището:
проф. дюн Георги Митов

OPINION

by Prof. Dr. Georgi Ivanov Mitov,

Sofia University "St. Kliment Ohridski," Faculty of Law, Department of Criminal Law Sciences,

regarding the dissertation of Ivo Yuriev Hinov,

part-time doctoral candidate in the "Criminal Law Sciences"

section of the Institute for State and Law at the Bulgarian Academy of Sciences,

on the topic "In Absentia Proceedings in Criminal Procedure",

for the awarding of the scientific degree "Doctor" in the field of higher education: 3. Social, Economic, and Legal Sciences, professional direction: 3.6. Law, scientific specialty: Criminal Procedure

Dear Members of the Academic Jury, By Order No. RD-09-27 of 05.03.2025 of the Director of the Institute for State and Law at the Bulgarian Academy of Sciences, I was appointed as a member of the academic jury. At its first session, I was assigned to prepare an opinion on the dissertation.

I. PRESENTATION OF THE CANDIDATE AND DETAILS OF THE DOCTORAL STUDY

1. Ivo Yuriev Hinov graduated in 1999 from the Faculty of Law of Sofia University "St. Kliment Ohridski," obtaining a Master's degree in Law. From May 2001 to December 2003, he served as a junior judge at the Sofia City Court, and then until May 2012, he was a judge at the Sofia District Court. From May 2012 to June 2014, he served as a judge at the Sofia City Court. From June 2014, he became a judge at the Specialized Criminal Court until its closure in July 2022. Since then, and currently, he serves as a judge at the Sofia City Court.

2. By Order No. RD-09-24 of 29.01.2021, issued by the Director of the Institute for State and Law at the Bulgarian Academy of Sciences, the candidate was enrolled as a doctoral student in a part-time form of study. By Order No. RD-09-14 of 29.01.2025, issued by the Director

of the Institute for State and Law at the Bulgarian Academy of Sciences, the candidate was deregistered with the right to defend.

The dissertation was reviewed and approved for public defense in the "Criminal Law Sciences" section on 28.10.2024.

Based on the accompanying materials, it can be concluded that all procedural requirements and dissertation formatting standards have been met, and no violations have been committed.

The abstract has been written in accordance with the requirements and accurately represents the doctoral candidate's work.

3. Ivo Hinov has four publications related to the topic of his dissertation, according to the presented reference:

- *The Right to Resume In Absentia Proceedings Conducted After the Defendant's Concealment – The Regime Under Art. 423 of the Criminal Procedure Code and Articles 8-9 of Directive 2016/343.* – In: Proceedings from the XI National Conference of Doctoral Students, Postdoctoral Fellows, and Young Scientists in the Field of Legal Studies. Sofia: Institute for State and Law at the Bulgarian Academy of Sciences, 2023, pp. 568-579.
- *In Absentia Proceedings in Criminal Cases Before National Courts and In Absentia in the Preliminary Ruling Procedures Before the EU Court of Justice.* – In: Proceedings from the Collection "30 Years of the Faculty of Law at UNWE – Successor of Centuries of Tradition in the Development of Legal Science and Practice." Sofia: UNWE, 2022, pp. 706-715.
- *The Relationships Between the European Court of Human Rights (ECHR), the EU Court of Justice, and National Criminal Courts in Light of the Concept of Human Rights. – Legal Journal of NBU,* 2002, No. 2, pp. 64-74.
- *The Conditions Under Art. 6, Para. 3, Letter "d" of the ECHR and In Absentia in Criminal Proceedings. – Legal Thought,* 2022, No. 2, pp. 78-93.

II. CHARACTERISTICS OF THE DISSERTATION, SCIENTIFIC AND APPLIED CONTRIBUTIONS

1. The selected topic of the dissertation is relevant due to the lack of comprehensive research on in absentia proceedings and the absence of a clear and consistent stance by the legislator on this institute. The few fragmented scientific studies on this issue so far lend novelty and complexity to the work. This represents an independent contribution and will help fill this gap in our legal literature. The conclusions and proposals made will also assist in resolving some complex practical problems related to disputes and ambiguities in law enforcement. This grants the research practical significance as well.
2. The presented work comprises 371 pages. The bibliography includes 121 publications in Cyrillic and 33 publications in Latin script. There are 390 footnotes.
3. The dissertation is structured into an introduction, three chapters, and a conclusion. The presentation follows a classical approach—each chapter contains sections, which are further divided into subsections. In terms of content, the work is properly and logically organized, with proportional sections and systematically presented issues.

a) In the introduction, the author justifies the relevance of the topic and the level of development within Bulgarian criminal procedural theory. The subject, object, aim, tasks, and

methods of the scientific research are outlined, along with a terminological clarification of the various concepts used in the context of in absentia proceedings.

b) The first chapter is theoretical and examines the various forms of the defendant's involvement in the proceedings—participation, presence, and absence—as key aspects of the subject matter. This section is particularly important and foundational for a comprehensive understanding of the issues related to in absentia proceedings. The author correctly characterizes participation as a right and presence as an obligation, along with the potential overlap between the two, which is further complicated by the powers of the leading decision-making authority to ensure them. The analysis of the relationship between the right to participate and the obligation to be present in the preliminary ruling on Case C-420/2020 of the EU Court of Justice is valuable for the reader.

A significant contribution is the distinction between informative and technical rights as prerequisites for exercising the right to participate, as well as the consideration of the defendant's participation in the proceedings as their subjective right. The clarification of the types of participation (based on the nature of the procedural action, by virtue of the law, and by order of the decision-making authority) and the classification of participation according to other criteria are particularly useful.

The author presents a specific perspective on the defendant's absence by distinguishing between two manifest forms—lack and distancing—and further separating internal and external in absentia.

c) The second chapter is dedicated to procedural actions and procedural acts. A notable contribution is the examination of legal interest as a criterion for determining which of the decision-making authority's procedural actions could be classified as in absentia. The differentiation of interest into direct and hidden is also valuable.

The summary provided by the doctoral candidate regarding the possible scenarios of in absentia is well-supported: in direct investigative actions during both judicial and pre-trial phases; in informative procedural actions if directed towards the defendant; in indirect decision-making and administrative actions during the judicial phase; and in a single indirect decision-making procedural action in the pre-trial phase (presentation of the investigation).

The analysis of individual procedural acts and their relationship with in absentia is useful for theoretical discussions.

A significant contribution is the section dedicated to rectification ("sanitation"). The exploration of various types of rectification and the limitation imposed by its repeatability is valuable. The doctoral candidate makes a successful attempt to provide a theoretical justification for rectification. The search for connections with the decisions of the European Court of Human Rights (ECHR) and the EU Court of Justice (CJEU) is appropriate.

d) The third chapter examines the basic conditions (prerequisites) for in absentia proceedings. The doctoral candidate provides an intriguing perspective on the relationship between absence and the uncovering of objective truth, discussing the various possibilities regarding the scope and content of these two concepts.

Through the lens of judicial practice, the specific hypotheses under Art. 269, Para. 3 of the Criminal Procedure Code are analyzed in detail. The author offers guidance on resolving certain practical issues in their application and makes proposals for improving the text.

e) In the conclusion, the doctoral candidate notes that this research serves merely as a theoretical foundation for the issue of in absentia proceedings. A comprehensive analysis of the numerous decisions of the European Court of Human Rights (ECHR) and EU law is necessary. However, the scope of the dissertation does not allow for this, but it provides directions for potential future studies of this institute.

4. In addition to the contributions mentioned earlier, it can also be noted that this research, dedicated to in absentia proceedings in criminal procedure, represents a successful attempt to "fill" the theoretical gap in this area and to provide suitable proposals for resolving some complex practical issues. The doctoral candidate seeks to provide a theoretical clarification of the essence of the institute of in absentia and to align Bulgarian legislation with the specific perspective of the European Convention on Human Rights (ECHR) and European Union law (Directive 2016/343 and the decisions of the EU Court of Justice).

I share the contributions outlined by the doctoral candidate in the abstract.

The dissertation convincingly demonstrates Ivo Hinov's profound knowledge of both Bulgarian and foreign theory and judicial practice. His practical experience as a judge has allowed him to accurately identify the main practical problems in the discussed subject matter and the contradictions in law enforcement. The research makes an attempt to resolve some of these issues.

This makes the dissertation useful for practicing lawyers, which is why I recommend its publication as a monograph.

The work is readable, well-structured, and easy to use. The supported positions are well-founded and express the author's viewpoint. The arguments are accurate and scientifically sound, with the doctoral candidate convincingly defending the stated positions and critically, yet academically, addressing certain theses in the scientific literature. The bibliographic sources are correctly cited—the publications of other authors on the dissertation topic are comprehensively listed, and the cited publications are genuinely utilized to substantiate the presented theses and positions.

III. CONCLUSION

Based on the above, I believe that the presented dissertation titled "In Absentia Proceedings in Criminal Procedure" meets all the requirements set out in Article 6, Paragraph 3 of the Law on the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria. Therefore, pursuant to Article 10, Paragraph 1 of the same law, I provide a positive conclusion and confidently recommend that the esteemed academic jury make a decision to award Ivo Yuriev Hinov the educational and scientific degree of "Doctor".

Sofia 03.04.2025 Prepared by: Prof. Dr. Georgi Mitov